

ACTA
MEDIOLANENSIS
ECCLESIAE.

TOMUS PRIMUS.

A C T A

E C C L E S I Æ

M E D I O L A N E N S I S

A S C A R O L O

CARDINALI S. PRAXEDIS ARCHIEPISCOPO

C O N D I T A ,

F E D E R I C I C A R D.

B O R R O M Æ I

A R C H I E P I S C O P I M E D I O L A N I

J U S S U

Undique diligentius collecta, & postrema hac Editione aucta.

PATAVII, Typis Seminarii . MDCCLIV.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, ET PRIVILEGIO.

AD LECTOREM.

Uod præfari plerique typographi solent ad commendationem illorum Operum, quæ in publicam lucem emittunt, id noli a nobis, benigne Lector, Acta Ecclesiæ Mediolanensis a D. Carolo Borromæo condita producentibus expectare. Habent enim ipsa per sese celebritatem tantam, ut minime indigeant prædicatione nostra, & periculum sit, ne ipsa laudandi cura minuatur potius eorum splendor, quam augeatur. Quis in tam ampla Christiana Republica locus est tam abditus, tam remotus, quo jampridem, si non exemplaria ipsa, fama saltem tam divinorum Operum non pervaserit? quæ cum primum auditum est typis nostris excudi, tanto studio passim non modo expeti, sed etiam efflagitari cœperunt, ut nobis communia vota exple-re cupientibus necesse fuerit, magnam temporis partem aliis editionibus debitam huic potissimum impertiri. Publici igitur commodi gratia quanta maxima celeritate editionem hanc adornavimus, ea cura interim & diligentia minime aut neglecta, aut remissa, quæ a navo typographo tum præfari maxime debet; cum magnum quiddam, magnorumque virorum oculis dignum emittit. Habes, candidissime Lector, luculentum Thesaurum; quem quo libentius acciperes, nos cumulandum curavimus cum ipsius D. Caroli Borromæi Vita, tum Appendice quorundam Opusculorum, quæ in ceteris editionibus desiderantur. Fruere supellectile tam pretiosa, & qui fructus studiorum tuorum futurus est maximus, cura, ut cujus scripta admiraris, ejusdem facta imitere. Vale.

CONSTITUTIONES ET DECRETA

CONDITA

IN PROVINCIALI SYNODO

MEDIOLANENSI PRIMA.

NOS CAROLUS BORROMÆUS, S. R. E. Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Card. ac sanctissimi D. N. Pape, & sanctæ Sedis Apostolicæ per universam Italiam legatus à latere, Dei & ejusdem Apostolicæ Sedis gratia, Archiepiscopus Mediolanensis; de consilio, & assensu Reverendissimor. DD. Coepiscoporum nostrorum, in Provinciali Synodo Mediolanensi, hæc statuimus, & sancimus.

DE PROFESSIONE FIDEI, & ejus tuenda cura.

De hac materia vide, Conc. 2. Provinc. de r. 1. & 4. Prov. 3. & 5. quæ ad Pal. r. 1. 2. 3. 4. De Fidei profess. Prov. 6. quæ ad Fidem tuam. partim.

Prima & maxima pastorum cura versari debet in iis, quæ ad fidem catholicam, quam sancta Romana Ecclesia colit & docet, & sine qua impossibile est placere Deo, integre, inviolatæque conservandam pertinent: ideo nos hinc potissimum exordiuendum esse duximus; ut, quæ ex eodem spiritu est, fides, eandem una oris confessione professamur.

Seff. 17. de r. 2. Fidei professio a quibus gentibus.

Sacri igitur Tridentini Conc. auctoritate innixi, mandamus, ut omnes ii, qui beneficia ecclesiastica obtinent, vel in posterum obtinebunt; & qui in Synodum diocesanam convenire debeant; in ea synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, omnia, & singula à sancto Concil. Trid. definita & statuta, palam recipiant; veram obedientiam summo Rom. Pontifici spondeant; simulque hæreses omnes publice detestentur, & anathematizent; fidei professores eisdem verbis, quibus ex formula, à Sanctissimo D. N. Pio IV. Pont. Max. præscripta, Nos, & Coepiscopi nostri initio hujus sanctæ Synodi, jurati præstitimus, & professi sumus, etiam si antea in diocæsana Synodo id officium,

ad exequendum jussa Trident. Concilii, quacunque ratione & modo obierint.

Episcopi omnes Provincie nostræ, constitutionem Sanctiss. D. N. Pii IV. Pont. Max. de professione fidei faciendâ ab iis, qui de beneficiis curatis, & canonicatibus provili sint, & a doctibus literas, & a promovendis ad doctorales, vel alios gradus, publicent in suis Civitatibus, & diocæsibus intra mensem, & ab omnibus inviolatè servandam curent: præsertim vero ab iis, qui cujuscunque status, conditionis & dignitatis sint, quovis modo, vel nomine, publice aut privatim, domi suæ vel alienæ, etiam si pedagogi sint, pueros, adulescentes, aliove cujusvis ætus, & ætatis, quascunque artes literarias, vel alias liberales, etiam si ipsa prima grammaticæ rudimenta, legendo, interpretando, vel repetendo, vel aliis quavis ratione, etiam si gratis doceant, quorum etiam omnium mores, antequam ad docendum accedant, probare debeant: alioquin de iis pœnas, in eadem constitutione propositas, sumant. Qui vero, ne prædicti huic decreto obtemperent, impediant; aut hujus temeritatis quacunque ratione illis auctores, aut adiutores fuerint; severe puniantur.

Anno 1564. 16. Novemb.

Ut autem id facilius ac melius effici possit; studiose inquirent parochi, quinam in suis parochiis eo docendi munere fungantur; & eorum nomina ad Episcopum, ad mensem, a die publicationis constitutionis ejusdem numerandum, deferant. Quos vero deinceps ejusmodi cognoverint, primo quoque tempore Episcopo indicent.

Parochi diligenter animadvertant, an in suis Parochiis ullus sit, quod ad fidem attingit, prævis opinionibus imbutus, vel eo nomine suspectus; eumque ad Episcopum, vel Inquisitorem deferant. Moneant præterea populum, debere omnes, si quos novcrint aliquid fecisse, vel dixisse, quomobrem de hujusmodi peccato in probabilem suspicionem venerint, statim deferre. Observent etiam eos, qui

Diligentia parochiis cum in fidei professio de lazaris.